

Književnost med (obema) svetovnim vojnama

(1918–1941)

To obdobje delimo na dva dela:

- ekspresionizem (do l. 1930)
- socialni realizem (po l. 1930)

Ekspressionizem

- Izraz izhaja iz latinščine: *expressus*, kar pomeni iztis (nasprotno od impresionizma: *impressio* pomeni vtis).
- Najprej se je pojavil v Nemčiji.
- Družbeno-zgodovinske razmere:
  - Gre za čas po prvi svetovni vojni, ki je za seboj pustila ogromno mrtvih (npr. soška fronta), a razmere se niso umirile in vzdušje je tesnobno: ljudje slutijo, da bo sledila še ena vojna vsaj takšnih razsežnosti.
  - Pojavlja se razočaranje nad napredkom (predvsem nad industrijo in urbanizacijo), saj običajen človek od njega nima nič, bogatijo le kapitalisti. V tem času je tudi zelo veliko izseljevanja iz Evrope v Ameriko: ljudje iščejo možnosti za boljše življenje.

Ekspresionizem

- Umetniki zahtevajo bolj „človeške“ vrednote: človek mora postati drugačen, v ospredje naj stopi duhovnost. → POZIV K REVOLUCIJI
- V književnosti: težko razumljiva besedila, veliko metafor iz industrije, vlada neka napetost.
- Najpomembnejši predstavniki na področju slovenske književnosti:
  - Srečko Kosovel
  - Ivan Pregelj
  - Slavko Grum (dramatik)

Socialni realizem

- Slog je realističen.
- Prevladuje socialna tematika (življenje kmetov, delavcev; književniki so kritični do meščanstva).
- Na Slovenskem je pogosta tudi narodnostna tematika.
- Avtorji pogosto prihajajo iz obrobnih slovenskih pokrajin:
  - Lovro Kuhar – Prežihov Voranc (Koroška)
  - Miško Kranjec (Prekmurje)
  - Ciril Kosmač (Tolminska)
  - France Bevk (Goriška)